RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.952 van 25 april 2002
in de zaak A. 114.459/VII-25.323.

In zake : de stad RONSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20

tussenkomende partij :

1. Carlos ANCKAERT,
2. Bernard MEYFROODT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad RONSE op 21 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 9 november 2001 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 mei 2001 houdende het verlenen van de vergunning aan het stadsbestuur van Ronse voor het exploiteren van een containerpark en werkplaatsen gelegen te 9600 Ronse, Edmond Puissantstraat/Maghermanlaan z/n, gegrond wordt verklaard, de vergunning voor het exploiteren van de werkplaatsen wordt geweigerd en de vergunning voor de exploitatie van het containerpark wordt verleend voor een termijn tot 3 mei 2003;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. NIJS die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat A. DE PAEPE die, loco Advocaat Gw. VERMEIRE verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 11 maart 2002, Carlos ANCKAERT en Bernard MEYFROODT vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat hun verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De verzoekende partij exploiteert in Ronse werkplaatsen en een containerpark, in het blok gevormd door de Maghermanlaan, Puissantstraat, Engelsenlaan en De Merodelaan.

"Werkplaatsen" staat hier voor een aantal activiteiten van de stedelijke technische diensten, ondergebracht in voormalige fabrieksgebouwen. Het gaat meer bepaald om ateliers voor schrijnwerk, metaalbewerking en voertuigenonderhoud, om de opslag van strooizout, verf voor wegmarkering en dergelijke en het stallen van een 30-tal voertuigen.

Op 17 april 1981 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning voor de werkplaatsen, voor een termijn van 15 jaar. Op 20 juni 1986 verleent de bestendige deputatie een

exploitatievergunning voor het containerpark, voor een termijn van 15 jaar, die in beroep wordt teruggebracht tot 10 jaar.

De inrichting is blijkens het gewestplan Oudenaarde gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Binnen een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen staan een 60-tal woningen.

In maart 1997, dit is na het verstrijken van beide exploitatievergunningen, vraagt de verzoekende partij een milieuvergunning voor het verder exploiteren van de werkplaatsen en de regularisatie van een aantal nooit eerder vergunde onderdelen, en voor het verder exploiteren en uitbreiden van het containerpark.

Het gaat om een uitbreiding van 1.500m² en 10 inzamelpunten tot 6300m² en 30 inzamelpunten.

Op 28 augustus 1997 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning.

Na beroep van omwonenden wordt de vergunning op 7 maart 1998 bevestigd, met uitzondering van een hakselaar.

Bij arrest nr. 77.042 van 19 november 1998 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning. Bij arrest nr. 92.152 van 11 januari 2001 wordt de milieuvergunning voor de werkplaatsen vernietigd, en wordt vastgesteld dat de milieuvergunning voor het containerpark intussen van rechtswege vervallen is, door de definitief geworden weigering van de bouwvergunning.

Op 6 juli 2001 beslist de verwerende partij opnieuw over de vernietigde vergunning : vastgesteld wordt dat de door de bestendige deputatie verleende vergunning voor het containerpark van rechtswege vervallen is; de vergunning voor de werkplaatsen wordt geweigerd.

De stad Ronse besliste intussen, nog hangende het annulatieberoep, de werkplaatsen en het containerpark over te brengen naar een andere locatie, aan de Leuzesesteenweg. De nodige vergunningen worden blijkbaar bekomen. Om evenwel de periode te overbruggen die volgens de verzoekende partij nodig is voor de herlocalisatie wordt toch nog een milieuvergunningsaanvraag ingediend voor de verdere exploitatie op de oude locatie, voor een termijn tot 31 december 2003.

Op 3 mei 2001 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning voor een termijn tot 31 december 2003.

Twee buurtbewoners, nl. Carlos ANCKAERT en Bernard MEYFROODT, tekenen in eigen naam en namens een buurtcomité administratief beroep aan tegen de vergunning.

De afdeling stedenbouwkundige vergunningen en OVAM adviseren gunstig. De afdeling milieuvergunningen adviseert ongunstig voor de werkplaatsen, en gunstig voor het containerpark, maar dan voor een termijn tot 3 mei 2003. De gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert zoals de afdeling milieuvergunningen.

Op 9 november 2001 wordt de bestreden beslissing genomen. De vergunning voor de werkplaatsen wordt geweigerd; de vergunning voor het containerpark wordt verleend voor een termijn tot 3 mei 2003 met het oog op de herlocalisatie.

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing doet gelden wat volgt :

> "Stedelijke werkplaatsen
> Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor gevolg heeft dat de Stad Ronse, in afwachting van de ingebruikname van de nieuwe stedelijke werkplaatsen aan de Leuzesesteenweg, (vermoedelijk eind december 2003), niet meer beschikt over de stedelijke stapel- en werkplaatsen, nl. schrijnwerkerij, metaalwerkplaats, herstellingsplaats, 7 kleine magazijnen, burelen, refter en sanitair voor de 89 stadsarbeiders, stalling voor vrachtwagens, grasmaaiers en betonmolens, opslag van zouten, stapelplaats voor voorraden vuilniszakken, voor verkeersborden en nadarafsluitingen, inrichting voor het wassen van voertuigen ...; dat de Stad Ronse bijgevolg niet meer in de mogelijkheid is haar wettelijke opdracht van orde-handhaving en verkeersveiligheid te vervullen o.m. omdat deze vereisen dat herstellingswerken kunnen uitgevoerd worden aan toestellen, voertuigen en materieel van de gemeente; dat gelet op de gemeentelijke aansprakelijkheid voor de verkeersveiligheid en voor de openbare orde en veiligheid, eigen werkplaatsen en stapelplaatsen onontbeerlijk zijn om onmiddellijk te kunnen overgaan tot zekere herstellingen of verbeteringen, zonder afhankelijk te zijn van derden; dat de stad als werkgever van 89 arbeiders de beschikking moet hebben over refter, sanitair en trefplaatsen.

Containerpark.

Aangezien het bestreden besluit ook voor gevolg heeft dat de Stad Ronse na 3 mei 2003 tot aan de werkelijke ingebruikneming van het nieuw containerpark aan de Leuzesesteenweg te Ronse, niet meer de beschikking zal hebben over een containerpark, waardoor deze essentiële dienst aan de bevolking en in het belang van het leefmilieu niet meer kan verleend worden; dat, gelet op de overbelasting van de Raad van State en de gemiddelde duur van een annulatieprocedure, normaal te verwachten is, dat de Raad niet in de mogelijkheid zal zijn vóór 3 mei 2003 het bestreden besluit nietig te verklaren of in behandeling te nemen, zodat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zal voordoen vooraleer er uitspraak zal zijn over de vordering tot nietigverklaring";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daarop volgende repliek geeft :

"(...)

In de eerste plaats maakt verzoekende partij in het geheel niet aannemelijk als zou zij over geen enkel alternatief beschikken in de vorm van één of ander magazijn of andere ruimte alwaar zij minstens voorlopig een stapelplaats kan creëren voor een aantal zaken waarvoor geen milieuvergunningsplicht is gesteld.

Bovendien maakt zij ook niet in het minst aannemelijk door enige vorm van documenten of andere vorm van bewijzen dat zij onmogelijk eerder dan tegen einde december van het volgende jaar 2003 (we zijn thans nog bijna twee jaar van deze datum verwijderd) de nieuwe stedelijke werkplaatsen aan de Leuzesesteenweg kan betrekken.

Verwerende partij ziet niet in hoe een Stad zoals verzoekende partij, dewelke naar haar eigen zeggen over 89 technische (geschoolde) werknemers beschikt geen alternatief kan vinden en/of de termijnen voor de ingebruikname van de nieuwe gemeentelijke werkplaatsen niet kan versnellen.

Al is het maar dat de aangekochte oude industriële gebouwen aan de Leuzesesteenweg voorlopig niet zouden worden afgebroken of dat zulks slechts gedeeltelijk zou gebeuren om tijdelijk als locatie te dienen voor stapel- en werkplaats....

Verzoekende partij beschikt in dit kader over een milieuvergunning om deze activiteit van gemeentelijke werkplaatsen te exploiteren op de nieuwe locatie dewelke zowel planologisch als milieu-technisch veel beter is geschikt voor de exploitatie van de beide inrichtingen.

Voor wat betreft de exploitatie van het containerpark, waarvan de vergunningstermijn door de Minister werd beperkt tot 3 mei 2003 in plaats van de door verzoekende partij beoogde einddatum van 31 december 2003, geldt grotendeels dezelfde redenering.

Verzoekende partij brengt geen argumenten naar voren waaruit zou moeten blijken dat het voor de Stad Ronse onmogelijk is om eerder tegen uiterlijk 3 mei 2003, ttz nog anderhalfjaar vanaf heden op de nieuwe locatie haar nieuwe containerpark op te starten, opdat de continuïteit van deze dienst aan de bevolking niet zou worden geschonden.

Het argument dat Uw Raad niet in de mogelijkheid zal zijn om tegen 3 mei 2003 het bestreden besluit in behandeling te nemen is hol en onbewezen.

Verzoekende partij is bijzonder slecht geplaatst om gewag te maken van enige tijdnood, nu zij in het verleden jarenlang geheel onvergund heeft geëxploiteerd en zij door haar eigen schuld en toedoen thans in tijdnood komt door niet eerder op de bestaande 'slechte' locatie haar activiteiten van

gemeentelijke werkplaatsen en containerpark op te doeken. Haar beloften van herlocalisatie van deze vergunningsplichtige activiteiten zijn al jaren oud. Toch is het maar zeer onlangs dat het Stadsbestuur van Ronse de nodige stappen heeft ondernomen om een nieuwe en geschikte locatie te zoeken voor de beide vergunningsplichtige inrichtingen én om voor de beide inrichtingen de nodige bouw- en milieuvergunningen te bekomen.

(...)";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift nergens verduidelijkt om welke reden welke onderdelen van de stedelijke stapel- en werkplaatsen absoluut noodzakelijk zijn voor het vervullen van haar "wettelijke opdracht van ordehandhaving en verkeersveiligheid"; dat daarbij moet worden opgemerkt dat niet alle van de door haar opgesomde onderdelen vergunningsplichtig zijn, zoals onder meer de opslag van verkeersborden en nadarafsluitingen, een stapelplaats voor vuilniszakken, een refter en sanitair voor de stadsarbeiders, de opslag van maximum twintig ton strooizout; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift ook nalaat toe te lichten waarom de voor het vervullen van haar wettelijke opdracht noodzakelijke en vergunningsplichtige onderdelen nog niet kunnen worden overgebracht naar de nieuwe locatie, waarvoor zij blijkbaar ook over de nodige vergunningen beschikt; dat nergens uit blijkt dat naar tijdelijke alternatieve oplossingen werd gezocht; dat bijvoorbeeld niet lijkt te kunnen worden uitgesloten dat het herstellen van voertuigen en materiaal tijdelijk elders kan gebeuren; dat wat het containerpark betreft, de verzoekende partij in haar verzoekschrift nergens uitlegt waarom een herlocalisatie vóór 3 mei 2003 werkelijk onmogelijk is; dat de verzoekende partij met haar vage uiteenzetting in het verzoekschrift nalaat aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen, terwijl het in casu niet gaat om een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat na ontvangst van het auditoraatsverslag, waarin op de vaagheid van de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd gewezen, de verzoekende partij nog bijkomende stukken neerlegt ter verduidelijking van het aangevoerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat, evenwel, met het oog op de rechten van verdediging van de andere partijen, met die bijkomende toelichting en stukken geen rekening kan worden gehouden;

3.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moet zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Carlos ANCKAERT en Bernard MEYFROODT wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig april tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**